

Република Србија
ОСНОВНИ СУД У ДЕСПОТОВЦУ

Судска јединица Свилајнац
К.бр. 370/13

Дана 06.01.2015. године

Свилајнац

У ИМЕ НАРОДА

ОСНОВНИ СУД У ДЕСПОТОВЦУ, Судска јединица у Свилајнцу, као кривични, по судији Јаблановић Горану са записничарем Зорицом Љубисављевић, у кривичном предмету против окривљеног Младеновић Божидара из Дубља, због кривичног дела угрожавање сигурности из чл. 138 став 1 КЗ-а, по оптужном предлогу ОЈТ Јагодина Кт. 533/11 од 25.1.2012. године, чије је заступање преузело ОЈТ Деспотовац под новим бројем Ктс 177/14, након одржавног усменог, јавног и главног претреса, у присуству ОЈТ Деспотовац Првосава Антића и окривљеног, донео је дана 06.01.2015. године и јавно објавио

ПРЕСУДУ

Окривљени Божидар Младеновић са ЈМБГ 0902971740020, од оца Славка и мајке Верице, рођене Младеновић, рођен 09.02.1971. године у Грделици, са пребивалиштем у Дубљу, Општина Свилајнац, држављанин РС, столар, завршио средњу столарску школу трећи степен, писмен, ожењен, отац двоје пунолетне и једног малолетног детета, војску служио у Вршцу 1991. године, са чином водника у резервном саставу, води се при ВЕ Свилајнац, запослен у Центру за социјални рад у Свилајнцу, са месечном зарадом од 15.000,00 динара, власник је породичне куће у Дубљу где живи, без одликовања, до сада неосуђиван, сада на слободи.

Применом члана 423 став 1 тачка 2 Законика о кривичном поступку

ОСЛОБАЂА СЕ ОД ОПТУЖБЕ

Да је неутврђеног дана половином фебруара 2011. године, у Свилајнцу, у стању урачуњљивости и свестан да је његово дело забрањено, на градском такси стајалишту, у ул. Светог Саве (7. Јула), угрозио сигурност ошт. Рамо Сафета из Свилајнца, претњом да ће напасти на живот и тело тог лица, на тај начин што му је упутио речи: „за ову заједницу скупо ћеш да ми платиш, метак за тебе није скуп, наместићу ти вођњу где ће да те полеме и тебе и твоја кола“, која претња је код њега изазвала страх и узнемиреност за личну безбедност због чега наредна три месеца није радио као такси возач, а био је свестан своје радње, хтео њено извршење као и наступање забрањене последице,

- чиме би извршио кривично дело угрожавање сигурности из чл. 138 став 1 КЗ-а,
- јер није доказано да је окривљени учинио дело за које је оптужен.

Досуђују се окривљеном Младеновић Божидару из Дубља трошкови кривичног поступка у износу од 7.100,00 динара који ће му бити исплаћени из буџетских средстава суда у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде.

Оштећени Рамо Сафет из Луковнице упућује се на грађанску парницу ради остваривања имовинско – правног захтева.

Образложење

Оптужним предлогом ОЈТ Јагодина Кт. 533/11 од 25.1.2012. године, чије је заступање преузело ОЈТ Деспотовац под новим бројем Ктс 177/14, стављено је на терет окривљеном Младеновић Божидару из Дубља извршење кривичног дела угрожавање сигурности из чл. 138 став 1 КЗ-а. ОЈТ Деспотовац Првослав Антић у завршним речима је истакао да сматра да је на основу изведених доказа на главном претресу недвосмислено утврђено да је окривљени извршио предметно кривично дело угрожавање сигурности из чл. 138 став 1 КЗ-а које му се оптужним предлогом ставља на терет, односно да се у радњама окривљеног стичу сви објективни и субјективни елементи предметног кривичног дела, због чега је предложио да га суд огласи кривим и казни по закону. Даље је истакао да налази да на страни окривљеног нема отежавајућих околности, а да као олакшавајућу околност суд треба да цени чињеницу да окривљени до сада није долазио у сукоб са законом, те је у погледу кривичне санкције предложио да иста буде као и у ранијој укинutoј првостепеној пресуди, односно да се окривљеном изрекне условна осуда са утврђеном казном затвора у трајању од 3 месеца, а за време проверавања од једне године од дана правноснажности пресуде.

Оценом свих изведених доказа у смислу чл. 16 и 419 ЗКП-а, а поступајући у свему по примедбама у решењу Апелационог суда у Крагујевцу бр. Кж 1-1870/13 од 18.4.2013. године, суд је нашао да нема доказа на основу којих би се на поуздан начин утврдило да је окривљени Младеновић Божидар извршио кривично дело које му се ставља на терет оптужним предлогом ОЈТ Деспотовац, те је применом чл. 423 став 1 тачка 2 ЗКП-а донео ослобађајућу пресуду, а са следећих разлога:

Окривљени је у својој одбрани пред истражним судијом негирао извршење кривичног дела у целости и да сматра да је оштећени поднео кривичну пријаву да му се освети, тако да је измислио предметни догађај из фебруара 2011. године, а с обзиром да му се супруга презива Митровић, могуће је да је сведок Митровић Мирко из Свилајнца можда неки њихов рођак, јер је све то измишљено од стране Сафета, из разлога што се водио кривични поступак у Основном суду у Јагодини 1 К. бр. 1435/10, где је донета првостепена пресуда 31.8.2011. године, по којој је Сафет Рамо осуђен, а која се односи на догађај из марта 2009. године када га је Сафет у кући његовог брата, који је уједно био и пријатељ окривљеном, тукао. Овакву кривичну пријаву оштећени је из чисте освете написао и иста нема никакве везе са истином, а окривљени је запослен у Центру за социјални рад и тамо ради по уговору и у обавези је да увек буде или са социјалним радником или директором и не може да напушта радно место без одобрења неког од њих, осим када иду на терен када их он вози или слично, те ако је ван зграде, увек је са неким од њих, тако да није написан датум који је даи у питању, већ је наведено „половином фебруара“, што у крајњој линији и не значи ништа, јер оштећеном апсолутно никада није претио и никада му такве речи није изговорио. Када је у питању ул. Светога Саве ту нема такси станице преко пута главне поште, а има једна улица преко пута главне поште па се протеже даље у ул. Доситеја Обрадовића али није наведена и могуће је да тамо има нека такси станица и у то време могуће је да је била али у ул. Светог Саве није.

На главном претресу одржаном дана 26.10.2012. године, окривљени је поновио одбрану дату пред истражним судијом и додао да није тачно да је оштећеном претио, да је он то све измислио и предложио је да се оштећени позове пред судом и да се са њим суочи.

На главном претресу одржаном дана 28.5.2014. године, окривљени је остао при раније изнетој одбрани и поновио да није извршио кривично дело које му се ставља на терет, односно

да у ниједној прилици, па ни у критичном периоду, није на било који начин претио оштећеном Сафету, а мотив зашто га је Сафет пријавио за предметно дело види у томе што је у ранијем периоду одбио његов предлог да повуче пријаву коју је против оштећеног поднео због лаких телесних повреда које му је оштећени нанео, због чега је оштећени био касније и осуђен. За доказ својих навода приложио је у списима предмета копију – оверени отправак пресуде Основног суда у Јагодини К. 1435/10 од 31.8.2011. године, снабдевену клаузулом правноснажности са даном 13.10.2011. године и клаузулом извршности са даном 28.10.2011. године.

На главном претресу дана 06.1.2015. године, након вршења увида у изведене писане доказе, окривљени је истакао да се по датуму када је пријава примљена у тужилаштву може видети да се догађај заиста није ни десио и да је искључиви разлог подношења пријаве против њега тај што је Рамо Сафет оглашен кривим пресудом од 31.8.2011. године, у ком поступку се окривљени јављао на страни оштећеног.

У завршним речима окривљени је истакао да није крив, јер није извршио ово нити било које друго кривично дело и још једном је поновио да је догађај исцениран, односно да га је оштећени пријавио за догађај који се никада није ни десио, о чему се ближе изјашњавао током целог поступка, те са истих разлога оштећени Сафет није ни могао да буде оштећен у овом поступку, тако да је у целости оспорио имовинско-правни захтев који је оштећени истакао пред истражним судијом. Предложио је да суд донесе ослобођајућу пресуду и да му досуди трошкове кривичног поступка који се састоје од путних трошкове које је имао када је приступио у поступку истражних радњи и на главном претресу пред судом у Јагодини и у Свилајнцу и то у висини по одмерању суда.

Суд је у више наврата преко ПС Свилајнац позивао оштећеног Рамо Сафета у својству сведока, међутим исти за ниједно рочишта за главни претрес није био уредно позван, с обзиром да из извештаја ПС Свилајнац произилази да је сведок-оштећени фиктивно пријављен на адреси у Луковици и да већ дужи временски период нема место пребивалишта у селу Луковица, већ да борави у иностранству – Аустрији, због чега је суд на главном претресу 06.1.2015. године на сагласан предлог странака прочитао исказ сведока – оштећеног Рамо Сафета који је дат пред истражним судијом Основног суда у Јагодини на записнику о саслушању сведока Ки. 369/11 од 23.1.2012. године. Сведок-оштећени у свом исказу је истакао да ради као таксиста у Свилајнцу и да окривљеног познаје од раније, с обзиром да имају суђење у Основном суду у Јагодини, јер га је пре једно две године окривљени нешто напао и сведок га је одгурнуо у кући, због чега окривљени није у добрим односима са њим и негде половином фебруара 2011. године сведок се налазио на такси стајалишту поред такси возила које се налази преко пута главне поште у ул. Светог Саве у Свилајнцу, с тим што се ова улица зове ул. 7. Јула. Како је ту стајао наишао је Божидар Младеновић и том приликом му рекао „за ову зајебанцију скупо ћеш да ми платиш, метак за тебе није скуп, наместићу ти возњу, где ће да те полеме и тебе и твоја кола“. Сведок се тада уплашио за себе, за свој живот, схватио је озбиљно ову претњу и само је стао и скаменио се, јер није знао шта ће Божидар да уради у том тренутку, а Божидар је само наставио и отишао. Сведок три месеца после тога није радио, уплашио се јер вози и дању и ноћу и није знао да ли може евентуално окривљени да оствари своју претњу. Том приликом је био присутан и Мирко Митровић из Свилајнца, који је такође таксиста и он је чуо шта је окривљени рекао. Као оштећени придружио се кривичном гоњењу и истакао одштетни захтев према окривљеном.

Сведок Митровић Мирко из Свилајнца, у свом исказу пред истражним судијом је истакао да је запошљен као таксиста у Свилајнцу и негде половином фебруара 2011. године налазио се на месту где је такси стајалиште, сада је то ул. 7. Јула преко пута главне поште и ту је стајао и његов колега таксиста Сафет Рамо. Сведок је негде око 10 часова пре подне видео високог црног човека како прилази Сафету и том приликом је чуо када му је рекао „за ову зајебанцију ће да

платиш", помињао је неке метке и претио да ће да му намести неке људе да ће да га полеме и то када уђу у ауто, вероватно мислећи то што Сафет ради као таксиста, и ту су упутили псовке, а затим је то лице је отишло. После му је Сафет објаснио да он и тај човек који му је претио том приликом, да су имали нешто у суду и да је то разлог што се то лице њему обраћало, а после критичног догађаја Сафет дуго није ни радио, а да ли се уплашио или није, сведок је истакао да не може да зна. Такође је истакао да је било још једно лице кога зову Лаки и исти је могао да чује ту претњу, те да зна да је Лаки из Тропоња.

На главном претресу одржаном дана 06.01.2015. године, сведок је истакао да о предметном догађају са ове временске дистанце не може да изнесе неке ближе детаље, с обзиром на протек времена, те да само може да истакне да остаје при исказу који је дао код истражног судије у вези истог догађаја. Даље је истакао да се сећа само да је у то време као и сада возио такси и на такси стајалишту у улици чијег имена није могао да се сети, у ствари мисли да се улица звала 7. Јула, стајао је са својим возилом, тачније налазио се изван возила и недалеко од њега било је паркирано такси возило којим је управљао Рамо Сафет, који је такође био поред свог возила. Није могао да определи тачно одстојање колико су он и Сафет били међусобно удаљени, али зна сигурно да је том приликом окривљени Божидар (суд је констатовало на записнику о главном претресу да се сведок окренуо према окр. Божидару и показао руком да је то лице које је пришло оштећеном Сафету) пришао Сафету и чуо је да је дошло до неке расправе између њих двојице, да се сећа да је било речи у вези неке славе и истакао да се са ове временске дистанце заиста не сећа ниједне појединости тог разговора. Такође је истакао да не може да се изјасни о приближном времену када се то десило, а камоли нешто одређеније и да само зна да се догађај одиграо пре пар година. У наставку свог исказа сведок је истакао да зна да није било никаквог контакта између Божидара и Сафета, а да се сећа да је било међусобног вређања с тим што није могао да определи шта су тачно један другом говорили и како су се вређали, а да се не сећа да ли је било упућених међусобних претњи. Након тога Божидар и Сафет су се удаљили са лица места и нестали су из његовог видокруга. Тог истог дана када се Сафет вратио поред свог возила, сведок му је пришао и Сафет му је тада причао да је неспоразум са Божидаром настао на некој слави код Сафета и да су се нешто око тога расправљали, с тим што му Сафет није износио неке ближе детаље. По сећању сведока, када се Сафет вратио код аутомобила и када му је причао око чега се расправљао са Божидаром, није био нешто уплашен или је сведоку то тако деловало, углавном не сећа се да му је Сафет било шта причао да се нечег бојао. Сафет иначе није редовно таксирао и тај посао је радио повремено, тако да се сведок заиста не сећа да ли је после тог догађаја долазио својим такси возилом или није. Истакао да је да му није познато да ли је ту расправу између Божидара и Сафета још неко чуо осим њега, а након тог разговора са Сафетом непосредно после самог догађаја како је то напред описао, сведок више ништа није причао са Сафетом у вези истог догађаја, јер га то није занимало. Након што му је од стране суда предочен исказ са записника Ки. 369/11 од 23.1.2012. године, на позив суда да се изјасни зашто даје другачији исказ у односу на исказ код истражног судије, сведок је истакао да сада када му је прочитана његова изјава дата пред истражним судијом, да допушта могућност да се догађај одиграо на начин како је то описао код истражног судије, међутим са ове временске дистанце се заиста не сећа да ли се тај догађај одиграо управо на начин како је то објаснио у свом исказу код истражног судије, а једино иза чега стоји и што може да тврди јесте оно што је говорио на главном претресу по сећању у свом исказу, заправо не би могао баш да тврди ни да се догађај десило онако како је то на главном претресу описао у свом исказу, али отприлике то је било тако. Одговарајући на питања ОЈТ Деспотовац, сведок је истакао да и окривљеног и оштећеног отприлике исто временски познаје, с тим што је окривљеног познавао само из виђења и да зна да окривљени ради у Свилајци, а оштећеног Сафета је боље познавао, јер су били колеге, као и да никада није имао конфликтну

ситуацију са оштећеним.

На истом главном претресу 06.01.2015. године, суд је извршио суочавање окривљеног и сведока Митровић Мирка на спорну околност да ли се кривични догађај десио како то у свом исказу описује сведок или није како то у својој одбрани истиче окривљени, и приликом суочавања окривљени је први питао сведока „врло добро знаш да до сада никада нисмо разговарали и сада ти се први пут обраћам пред судом и интересује ме зашто измишљаш догађај који се није десио, претпостављам зато да би заштитио колегу“, а сведок је одговорио „ништа не измишљам и данас сам причао пред судом оно што је било“, и у наставку суочавања окривљени и сведок су понављали пред судом већ изнете наводе у својим исказима, тако да је на крају суочавања свако остао при свом исказу.

Извршен је увид у кривичну пријаву коју је у списима предмета приложио ОЈТ Деспотовац, поднету од стране пуномоћника оштећеног адв. Бојана Стојановића из Јагодине, а која се односи на предметни догађај, па је утврђено да је кривична пријава поднета ОЈТ у Јагодини дана 26.5.2011. године и да је заведена под бројем 533/11.

На основу извршеног увида у копију – оверени отправак пресуде Основног суда у Јагодини К. 1435/10 од 31.8.2011. године, утврђено је да је Рамо Сафет из Луковице оглашен кривим због извршења кривичног дела лака телесна повреда из чл. 122 став 2 у вези става 1 КЗ-а и да се у кривичном поступку на страни оштећеног јављао Божидар Младеновић из Дубља. Оверени отправак пресуде снабдевен је клаузулом правноснажности са даном 13.10.2011. године и извршности са даном 28.10.2011. године.

Из извештаја ПС Свилајнац бр. 214-4770/14 од 3.11.2014. године и бр. 214-3369/14 од 25.9.2014. године, утврђено је да у фебруару месецу 2011. године од стране оштећеног Рамо Сафета или неког другог није било пријава у ПС Свилајнац против окр. Младеновић Божидара.

Из извода из КЕ, издатог од стране ПУ у Јагодини, стр.пов. 235-1/2769/14 од 24.4.2014. године, утврђено је да окривљени Младеновић Божидар до сада није осуђиван.

Анализом сваког од изведених доказа посебно и свих доказа у склопу јединственог поступка, уз истовремену анализу одбране окривљеног, суд налази да нема доказа да је окривљени Божидар Младеновић извршио кривично дело које му се оптужним предлогом ставља на терет. Наиме, окривљеном се ставља на терет да је неутврђеног дана половином фебруара месеца 2011. године, у време, на месту и на начин како је ближе описано у диспозитиву оптужног предлога, угрозио сигурност оштећеног Рамо Сафета и да је изречена претња код оштећеног изазвала страх и узнемиреност за личну безбедност. Међутим, из одбране окривљеног, коју је суд у целости прихватио као доследну, убедљиву и недвосмислену, утврђено је да се критични догађај није ни десио како је описано у диспозитиву оптужног предлога. Овакви наводи из одбране окривљеног на индиректан начин поткрепљени су и другим изведеним доказима у току поступка и то извештајима ПС Свилајнац из којих је утврђено да у фебруару месецу 2011. године није било пријава у ПС Свилајнац против окр. Младеновић Божидара од стране оштећеног Рамо Сафета или неког другог, као и чињеницом да је кривичну пријаву оштећени преко пуномоћника поднео ОЈТ у Јагодини тек по протеклу два и по месеца од предметног догађаја описаног у диспозитиву оптужног предлога, не наводећи датум када се предметни догађај десио, већ само временски оквир „негде половином фебруара 2011.године“, која чињеница упућује суд на логичан закључак да кривично дело није ни извршено и да је изостала последица дела, односно није остварено осећање угрожености, односно постојање страха за свој живот и телесни интегритет код лица коме се прети – оштећеног, јер би у супротном, односно да је кривично дело заиста било извршено и да је остварена последица овог дела, исто било пријављено одмах након извршења дела. На овакав закључак суд упућују искази сведока-оштећеног који је истакао да се након изречених претњи од стране окривљеног уплашио за себе, за свој живот и да је претњу схватио озбиљно, да је само стао и скаменио се, јер није

знао шта ће Божићар да уради у том тренутку, а да три месеца након тога није радио и исказом сведока Мирка Митровића који је пред истражним судијом истакао да после критичног догађаја Сафет дуго није радио. Даље, одбрана окривљеног у којој је истакао да га је оштећени пријавио за предметно кривично дело, односно за догађај који се није ни десио, и да је искључиви разлог подношења пријаве тај што је у ранијем периоду одбио предлог оштећеног да повуче пријаву коју је против њега поднео због задобијених лаких телесних повреда, у ком поступку се он јављао у својству оштећеног, што је резултирало доношењем пресуде којом је Сафет оглашен кривим, покрећена је правноснажном пресудом Основног суда у Јагодини К. 1435/10 од 31.8.2011. године. Са напред изнетих разлога суд није прихватио исказ сведока – оштећеног, налазећи при том да је исказ овог сведока пристрасан и необјективан, јер је у супротности са свим изведеним доказима у току поступка, а није поткрепљен ни исказом сведока Митровић Мирка који је у потањем казивању пред судом на главном претресу одступио од првобитно датог исказа пред истражним судијом, па је отуда исказ и овог сведока као недоследан, противуречан и контрадикторан како самом себи тако и са одбраном окривљеног и изведеним писаним доказима, за суд непоуздан и неприхватљив и на исказима ових сведока суд није могао да заснује чињенично стање. Ово из разлога што се сведок Мирко пред истражним судијом децидирано и експлицитно изјашњавао о свим релевантним чињеницама и околностима у вези предметног кривично-правног догађаја, истичући да је окривљени критичном приликом рекао оштећеном „за ову заједницу ће да платиш“, као и да је чуо да је окривљени помињао неке метке и претио да ће оштећеном да намести неке људе да га сломају и то када уђе у ауто, да му је Сафет након тога објаснио да је са окривљеним имао нешто у суду, да оштећени дуго није ни радио, да не може да зна да ли се оштећени уплашио или није и да је инкриминисане речи – претњу могло да чује и лице кога зову Лаки и да је исти из Тропоња, да би на главном претресу у свом исказу одступио од овако датог исказа пред истражним судијом, истичући најпре да не би могао да изнесе неке ближе детаље због протеча времена и да остаје при исказу који је дао код истражног судије, а у наставку исказа је истакао да је окривљени пришао Сафету и да је између њих двојице дошло до неке расправе, те да се сећа да је било речи у вези неке славе али да не може да се сети ниједне појединости тог разговора. Такође није могао да се изјасни ни о приближном времену када се догађај десио, а камоли нешто одређеније, већ да само зна да се догађај одиграо пре пар година. Даље је истакао да је између окривљеног и оштећеног било међусобног вређања, с тим што није могао да определи шта су тачно један другом говорили и како су се вређали, а да се не сећа да ли је било упућено међусобних претњи. Тог истог дана када се оштећени вратио, сведок му је пришао и оштећени му је тада причао да је неспоразум са Божићаром настао на некој слави код Сафета и да су се нешто око тога расправљали, с тим што му није износио неке ближе детаље и да му се чини да оштећени није био нешто уплашен или је њему то тако деловало, углавном се не сећа да му је Сафет било шта причао да се нечег бојао. Сведок је такође у истом исказу истакао да Сафет иначе није редовно таксирао и да је тај посао радио повремено, тако да се заиста не сећа да ли је после тог догађаја долазио својим такси возилом или није и да му није познато да ли је описану расправу између Божићара и Сафета још неко осим њега чуо. Након што је сведоку предочен исказ дат пред истражним судијом, на позив суда да се изјасни зашто на главном претресу даје другачији исказ, истакао је да допушта могућност да се догађај одиграо на начин како је то описао код истражног судије, међутим са ове временске дистанце се заиста не сећа да ли се догађај одиграо управо на начин како је то објаснио у свом исказу код истражног судије, а једино иза чега стоји и што може да тврди јесте оно што је говорио на главном претресу и то по сећању, додавши при том да не би могао баш да тврди ни да се догађај десио онако како је то описао у потањем исказу, али да је отприлике то било тако.

Доводећи у везу одбрану окривљеног, у којој се доследно и категорично изјашњавао током целог поступка, а при чему је остао и приликом суочавања са сведоком Митровић

Мирком, тврдећи да се предметни догађај није ни десио и да је искључиви разлог подношења кривичне пријаве против њега освета оштећеног, са изведеним писаним доказима и то извештајима ПС Свилајнац, из којих је утврђено да у фебруару месецу 2011. године од стране оштећеног Рамо Сафета или неког другог није било пријава у ПС Свилајнац против окр. Младеновић Божидара, пресудом Основног суда у Јагодини К. 1435/10 од 31.8.2011. године, из чега је утврђено да је оштећени у овом поступку Рамо Сафет оглашен кривим због извршења кривичног дела лака телесна повреда из чл. 122 став 2 у вези става 1 КЗ-а, и да се у кривичном поступку на страни оштећеног јављао окр. Божидар Младеновић из Дубља и чињеницом да је оштећени кривичну пријаву поднео преко пуномоћника у ОЈТ у Јагодини тек по протеклу два и по месеца од догађаја описаног у оптужном предлогу, што је утврђено увидом у кривичну пријаву, те како се наведени докази међусобно допуњују и поткрепљују одбрану окривљеног са којом чине једну логичну целину, а узимајући у обзир чињеницу да исказ сведока – оштећеног није потврђен ниједним изведеним доказом у току поступка и да је остао непоткрепљен и исказом сведока Митровић Мирка, који је у потањем исказу на главном претресу одступио од ранијег исказа датим пред истражним судијом, како је напред ближе описано, то се по налажењу суда не може на поуздан начин и са сигурношћу утврдити да је окривљени извршио кривично дело угрожавање сигурности из чл. 138 став 1 КЗ-а, те је суд применом чл. 423 став 1 тачка 2 ЗКП-а, окривљеног услед недостатка доказа ослободио од оптужбе.

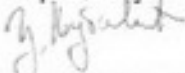
Применом чл. 265 став 1 ЗКП-а, суд је окривљеном досудио трошкове кривичног поступка, а на опредељено тражење окривљеног и то на име нужних издатака окривљеног који се састоје у путним трошковима окривљеног за приступ пред Основним судом у Јагодини и Основним судом у Деспотовцу – судској јединици у Свилајнцу и то за 5 приступа пред Основним судом у Јагодини, од чега један приступ пред истражним судијом и 4 приступа на рочиштима за главни претрес, за шта му за сваки приступ припада износ од по 1.000,00 динара и за 7 приступа на рочиштима за главни претрес пред Основним судом у Деспотовцу – судској јединици у Свилајнцу, за шта му за сваки приступ припада износ од по 300,00 динара, што чини укупан износ од 7.100,00 динара, због чега је одлучено као у изреци пресуде.

Применом одредбе чл. 258 став 3 ЗКП-а, суд је оштећеног упутио на грађанску парницу ради остваривања имовинско-правног захтева, одлучујући као у изреци пресуде.

ОСНОВНИ СУД У ДЕСПОТОВЦУ

Судска јединица у Свилајнцу, дана 06.01.2015. године

Записничар
Зорица Љубисављевић

Судија
Горан Јаблановић

ПРАВНА ПОУКА: Против ове пресуде може се изјавити жалба у року од 8 дана од дана пријема овереног преписа пресуде, Вишем суду у Јагодини, а преко овог суда.